

Contra qui? Contra què?

PERE ORTÍ

Quan parlo o escric per conscienciar els catalans respecte de casa seva i els seus problemes vitals, ¿contra qui ho faig? Ho faig a favor dels catalans, a casa seva. No ho faig contra ningú. Ho faig per desensopir-los respecte als seus drets humans, no per ferir ningú. Ajudar els de casa i conscienciar-los és un servei, i com a tal l'assumeixo.

Quan parlo o escric de llengua catalana, ¿contra quina llengua ho faig? No ho faig contra cap llengua. Ho faig a favor de la llengua catalana, a casa seva. Per cert que puc dir que respecte totes les llengües, puix que totes són dignes, boniques i mereixen respecte universal. Són llengües de pobles, com el meu, són patrimoni de la humanitat. Per aquesta raó he procurat aprendre'n més d'una. I si m'ha tocat d'anar a viure a un altre país, he après a parlar com ells parlen. I especialment en aquest vessant els he expressat l'agraïment pel seu acolliment i el respecte que em mereixen. Que n'hi hagi que gosin perseguir llengües, per suprimir-les, és un crim catalogat entre els abjectes.

Quan parlo o escric sobre el dret de Catalunya a la seva plena sobirania, ¿contra quina sobirania ho faig? Contra cap. Ho faig a favor de la sobirania de Catalunya, a casa seva. I em deixa a una temperatura de sota zero que per això alguns em diguin xovinista.

Aquests solen ser catalans vergonyants. Que senten vergonya de casa

seva i de la llengua que parlen, la que els ensenyà sa mare. Jo *non erubesc* *Cataloniam*, no m'avergonyeixo de Catalunya. Aquests que diuen això, a mi i a d'altres, són víctimes del rentatge de cervell que pesa sobre els catalans, de segles, i volen fer de persona gran i culta rebaixant els altres; ben segur que els mou un rosec intern, la impotència de poder fer ells igual, per ignorància d'allò que haurien d'estimar i potenciar, si no volen ser uns estranys a casa seva. Quin granet de suport aporten aquests a la Catalunya necessitada dels seus fills? Zero, arronsament d'espatlles, autoodi, la grossa ignorància.

Sense moure'm del tema, vull remarcar que sóc partidari de la sobirania de tots els pobles que, com el meu, tenen dret a aspirar-hi, i hi aspiren, com els bascos, els xetxens, els corsos, els escocesos, etc., els quals no són xovinistes, sinó fidels a si mateixos. Pobles que mereixen barretada per la seva dignitat. A més, no és xovinista qui té més d'una pàtria, pàtria adoptiva, com jo que hi tinc Hondures i els Estats Units. La meua universalitat s'apuntala sobre la meua identitat catalana.

Quan parlo o escric respecte als immigrants a Catalunya, ho faig contra ells? Ho faig a favor d'ells en casa dels catalans. Potser poso més l'accent a fer-los fixar en els seus deures ètics, humans, a ser acollits per nosaltres, que

a vocalitzar-los els seus drets, cosa que ja fan, i de sobres, massa demagogs. Cal recordar que jo mateix he estat immigrant en altres països. En un, sobre l'ambient, penjava el tòpic fàcil i d'imminent vocalització, de *extrangero pernicioso*, que vol dir molt. En un altre, era discriminat per foraster i per manca d'accent castís en la parla d'ells mateixos. Referiria el lector als meus escrits –assaig, novel·la, llibres de viatge– sobre aquells països perquè hi capti el meu tarannà i la meua conducta com a immigrant. Sempre els he defensat; bé que no els seus governs ni tampoc les guerres que un d'ells promou al planeta.

La darrera vegada que volava a Nova York, s'escunçà que tingués de veïna de seient una senyora equatoriana que, a partir del meu salut en català, em parlà en un català que ja desitjaria jo per als meus catalans. (Res de «vale», «algo» i «cariño»). Era evangelista, detall que no feia al cas i que no minvà un àpex la meua apreciació de la ciutadana conscient i tan educada. I em digué que els seus quatre fills parlaven el seu mateix català.

Quan parlo i escric dels immigrants, ho faig a favor d'això, a favor del tarannà d'aquesta senyora. Benvinguda a casa nostra, senyora! Que bo que no feu amb nosaltres com van fer amb vosaltres els conqueridors! Els braços ben oberts. Sou catalana. Sou una dels nostres. ♦

TOTA LA VIDA FENT GALETES

Trias, Néts de Joaquim, SA
Tel. 972 84 12 13 • fax 972 84 24 14
www.triasbiscuits.com
a/e: trias@triasbiscuits.com
Ctra. de Sils, 36 • STA. COLOMA DE FARNERS